

Sygn. akt XVIII K 205/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Szulewicz

Protokolant: Kamila Wincenciak

przy udziale Prokuratora: Wojciecha Peleszoka

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2019 r. sprawy T. T. (1), urodzonego w dniu (...) w W., syna J. i J. z domu P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 listopada 1996 r., sygn. II K 330/96 za czyn z art. 210 § 1 d.k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 4 (czterech) lat pozbawienia praw publicznych, postanowieniem z dnia 30 kwietnia 1998 r. skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, z okresem próby do dnia 6 marca 2000 r.;
- 2) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 września 2001 r., sygn. akt II K 631/01, za czyn art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 4 października 1998 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 lipca 2001 r. do dnia 12 września 2001 r.;
- 3) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 maja 2005 r., sygn. akt II K 1362/01 za czyn z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 13 stycznia 2001 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt V K 60/05, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2009 roku, sygn. akt II AKa 377/08, za czyn z art. 197 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 2 marca 2005 r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 marca 2005 r. do dnia 2 lutego 2007 r.;
- 5) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. akt V K 1265/07, za czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 18 lipca 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- 6) Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 2 lipca 2012 r., sygn. akt II K 80/09, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa 230/12, za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od bliżej nieustalonego dnia stycznia 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 23 lutego 2009 r., kara pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem została wykonana;
- 7) łącznym Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt V K 63/12, na mocy którego połączono:
 - a. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 2 (sygn. akt II K 112/99), w pkt 3 (sygn. akt II K 631/01) i w pkt 4 (sygn. akt II K 1362/01) i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 października 1998 r. do dnia 6 października 1998 r., od dnia 19 maja 2001 r. do dnia 20 lipca 2001 r., od dnia 20 lipca 2001 r. do dnia 12 września 2001 r., od dnia 12

lutego 2002 r. do dnia 19 października 2004 r. i od dnia 6 czerwca 2005 r. do dnia 4 grudnia 2005 r., uznając karę łączną za wykonaną w całości;

b. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 4 (sygn. akt V K 60/05) i w pkt 5 (sygn. akt V K 1265/07) i wymierzono kara łączna 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 marca 2005 r. do dnia 6 czerwca 2005 r. oraz od dnia 4 grudnia 2005 r. do dnia 2 lutego 2007 r., kara łączna z tego ciągu została wykonana;

8) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt V K 653/11, za czyn z art. 263 § 2 k.k., popełniony w okresie od nieustalonego dnia do nieustalonego dnia miesiąca listopada 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

9) Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt XVIII K 357/10, za czyny:

a. z art. 258 § 1 k.k. popełniony w okresie od marca 2008 r. do dnia 8 września 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od marca 2008 r. do dnia 8 września 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda;

10) łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. XII K 146/17, na mocy którego połączono:

a. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 6 (sygn. II K 80/09), w pkt 8 (sygn. V K 653/11) i w pkt 9 (sygn. XVIII K 357/10) i orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy pozbawienia wolności: od dnia 14 września 2017 r. do dnia 6 listopada 2017 r., od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 2 marca 2009 r. oraz od dnia 7 maja 2013 r. do dnia 9 sierpnia 2014 r., powyższa kara łączna pozbawienia wolności nie została wykonana;

b. kary grzywny opisane w pkt 6 (sygn. II K 80/09) i w pkt 9 (sygn. XVIII K 357/10) i orzeczono karę łączną grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda, powyższa kara łączna grzywny została wykonana;

11) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 19 stycznia 2018 r. sygn. II K 322/16, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. VI Ka 514/18, za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11 sierpnia 2014 r. godz. 5:10 do dnia 12 sierpnia 2014 r. godz. 16:32, powyższa kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

I. na podstawie art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 10a z karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 11 i wymierza skazanemu T. T. (1) karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu T. T. (1) następujące okresy pozbawienia wolności: od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 2 marca 2009 r., od dnia 7 maja 2013 r. do dnia 9 sierpnia 2014 r., od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia 12 sierpnia 2014 r. oraz od dnia 14 września 2017 r. do 4 października 2019 r.;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia karą łączną pozostałych orzeczonych kar;

V. zwalnia skazanego od kosztów procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Ireneusz Szulewicz

Sygn. akt XVIII K 205/19

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

Postępowanie w sprawie niniejszej zostało wszczęte z urzędu.

W toku rozprawy głównej w dniu 4 października 2019 r. oskarżyciel publiczny wniósł o wydanie wyroku łącznego w oparciu o zasadę kumulacji i wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 7 lat i 3 miesięcy.

Obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku łącznego w oparciu o zasadę absorpcji.

Z akt sprawy, dołączonych odpisów wyroków oraz akt jednostkowych wynika, że T. T. (1) został dotychczas skazany następującymi wyrokami:

12) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 listopada 1996 r., sygn. II K 330/96 za czyn z art. 210 § 1 d.k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 4 (czterech) lat pozbawienia praw publicznych, postanowieniem z dnia 30 kwietnia 1998 r. skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, z okresem próby do dnia 6 marca 2000 r.;

13) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 września 2001 r., sygn. akt II K 631/01, za czyn art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 4 października 1998 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 20 lipca 2001 r. do dnia 12 września 2001 r.;

14) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 12 maja 2005 r., sygn. akt II K 1362/01 za czyn z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 13 stycznia 2001 r., na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

15) Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt V K 60/05, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2009 roku, sygn. akt II AKa 377/08, za czyn z art. 197 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 2 marca 2005 r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 marca 2005 r. do dnia 2 lutego 2007 r.;

16) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 25 lutego 2009 r., sygn. akt V K 1265/07, za czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 18 lipca 2007 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

17) Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 2 lipca 2012 r., sygn. akt II K 80/09, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa 230/12, za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od bliżej nieustalonego dnia stycznia 2008 r. do dnia 28 sierpnia 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 23 lutego 2009 r., kara pozbawienia wolności orzeczona tym wyrokiem została wykonana;

18) łącznym Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 19 października 2012 r., sygn. akt V K 63/12, na mocy którego połączono:

a. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 2 (sygn. akt II K 112/99), w pkt 3 (sygn. akt II K 631/01) i w pkt 4 (sygn. akt II K 1362/01) i wymierzono karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 4 października 1998 r. do dnia 6 października 1998 r.,

od dnia 19 maja 2001 r. do dnia 20 lipca 2001 r., od dnia 20 lipca 2001 r. do dnia 12 września 2001 r., od dnia 12 lutego 2002 r. do dnia 19 października 2004 r. i od dnia 6 czerwca 2005 r. do dnia 4 grudnia 2005 r., uznając karę łączną za wykonaną w całości;

b. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 4 (sygn. akt V K 60/05) i w pkt 5 (sygn. akt V K 1265/07) i wymierzono karą łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 2 marca 2005 r. do dnia 6 czerwca 2005 r. oraz od dnia 4 grudnia 2005 r. do dnia 2 lutego 2007 r., kara łączna z tego ciągu została wykonana;

19) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. akt V K 653/11, za czyn z art. 263 § 2 k.k., popełniony w okresie od nieustalonego dnia do nieustalonego dnia miesiąca listopada 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

20) Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. akt XVIII K 357/10, za czyny:

a. z art. 258 § 1 k.k. popełniony w okresie od marca 2008 r. do dnia 8 września 2008 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od marca 2008 r. do dnia 8 września 2008 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda;

21) łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. XII K 146/17, na mocy którego połączono:

a. kary pozbawienia wolności opisane w pkt 6 (sygn. II K 80/09), w pkt 8 (sygn. V K 653/11) i w pkt 9 (sygn. XVIII K 357/10) i orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy pozbawienia wolności: od dnia 14 września 2017 r. do dnia 6 listopada 2017 r., od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 2 marca 2009 r. oraz od dnia 7 maja 2013 r. do dnia 9 sierpnia 2014 r., powyższa kara łączna pozbawienia wolności nie została wykonana;

b. kary grzywny opisane w pkt 6 (sygn. II K 80/09) i w pkt 9 (sygn. XVIII K 357/10) i orzeczono karę łączną grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 25 (dwadzieścia pięć) złotych każda, powyższa kara łączna grzywny została wykonana;

22) Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 19 stycznia 2018 r. sygn. II K 322/16, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. VI Ka 514/18, za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11 sierpnia 2014 r. godz. 5:10 do dnia 12 sierpnia 2014 r. godz. 16:32, powyższa kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami. Warunki wydania wyroku łącznego określa przepis art. 85 k.k. Wyrok łączny jest zatem instytucją karnoprocesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego.

W tym miejscu wskazać należy, że w sprawie skazanego T. T. (1) znajdują zastosowanie przepisy regulujące instytucję kary łącznej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.

Po dacie wydania poprzedniego wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. XII K 146/17 (punkt 10 komparycji wyroku łącznego) T. T. (1) został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w

Wołominie z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. II K 322/16, za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 2014 r. Analiza poprzednich skazań T. T. (1) prowadzi do wniosku, że czyn ten nie został popełniony zanim zapadł którykolwiek z poprzednich wyroków skazujących, brak jest zatem warunków do wydania wyroku łącznego w stanie prawnym obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z przepisem art. 85 § 1 i § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W okolicznościach niniejszej sprawy łączeniu podlegają zatem kara łączna pozbawienia wolności orzeczona na mocy wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. XII K 146/17 (punkt 10a komparycji wyroku łącznego) oraz kara pozbawienia wolności orzeczona na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. II K 322/16 (punkt 11 komparycji wyroku łącznego).

Sąd był przy tym uprawniony do orzeczenia kary łącznej w granicach od 5 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar orzeczonych – szczegółowo opisana w punkcie 10 a) do 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma orzeczonych kar).

Orzekając skazanemu karę łączną Sąd był uprawniony do zastosowania jednej z trzech metod: absorpcji, kumulacji, asperacji. Istotą metody absorpcji jest maksymalne obniżenie wymiary kary do wysokości najwyższej z wymierzonych wobec skazanego kar. Stosowanie tej metody winno mieć miejsce w sprawach dotyczących sprawców najlepiej ocenianych, których proces resocjalizacji jest wysoce zaawansowany. Kolejna metoda – kumulacji polega na zsumowaniu wszystkich wymierzonych wobec skazanego kar podlegających łączeniu. Metoda ta znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy skazany jest zdeprawowany, nie ma co do niego żadnej pozytywnej prognozy i w konsekwencji nie ma podstaw, by stosować instytucje mające na celu ułatwienie zakończenia kary. Metoda asperacji jest niejako metodą pośrednią, łączącą w sobie elementy dwóch pozostałych. Jest to metoda preferowana zarówno na gruncie doktryny, jak też orzecznictwa, zaś pozostałe metody dają się zastosować jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Przy wymiarze kar łącznych bierze się pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja. (A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 r., s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 r. sygn. akt Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 r., sygn. akt II AKa 339/03, Legalis nr 66858, wyrok SA w Gdańsku z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. II AKa 369/17, Legalis nr Numer 1714232).

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w W.(...) wynika, że w czasie odbywania kary skazany był kilkadziesiąt razy nagrodzony regulaminowo, trzy razy został ukarany dyscyplinarnie, w tym za nieregulaminowe zachowanie się wobec przełożonego i nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego. Skazany deklaruje krytyczny stosunek do dotychczasowego trybu życia i popełnionych przestępstw. Z treści opinii wynika, że zachowanie skazanego w warunkach jednostki penitencjarnej jest co do zasady poprawne. Jednak w tym miejscu wskazać należy, że pozytywne zachowanie w czasie odbywania kary winno stanowić regułę i takie zachowanie nie może być podstawą do uzyskiwania szczególnych korzyści procesowych, może natomiast stanowić w późniejszym okresie podstawę zastosowania wobec skazanego instytucji warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności. W postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, poza treścią opinii i postawą samego skazanego, należy bowiem mieć jeszcze na względzie związku podmiotowo-przedmiotowe pomiędzy czynami, za które orzeczone kary podlegają łączeniu.

W niniejszej sprawie łączeniu podlegają jednostkowa kara pozbawienia wolności z karą łączną pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem łącznym, która objęła kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego na mocy 3 wyroków za 4 czyny. Popełnione przez skazanego czyny, za które wymierzono kary podlegające łączeniu godziły w różne dobra chronione prawem i zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych, poza tym czyny te zostały popełnione przez skazanego na przełomie 6 lat. W tym miejscu zwrócić należy uwagę na postawę samego skazanego, który był

dotychczas wielokrotnie karany, a po wydaniu poszczególnych wyroków skazujących, dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych. Podkreślić należy, że przestępstwo będące przedmiotem postępowania przed Sądem Rejonowym w Wołominie w sprawie sygn. V K 653/11 zostało popełnione przez skazanego w istocie od razu po opuszczeniu przez niego zakładu karnego po zakończeniu odbywania kary orzeczonej przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie sygn. II K 80/09, co miało miejsce w dniu 9 sierpnia 2014 r. Takie zachowanie skazanego niewątpliwie świadczy o jego lekceważącym stosunku do porządku prawnego i nieskuteczności wcześniej odbywanych kar dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przestępstwa przez T. T.. Mimo deklarowanego krytycyzmu do popełnionych czynów, skazany jest uczestnikiem podkultury przestępczej i nie zawsze przestrzega porządku wewnętrznego obowiązującego w jednostce penitencjarnej, w której przebywa, o czym świadczą wymierzone mu kary dyscyplinarne. W związku z tym w ocenie Sądu wobec skazanego nie może zostać orzeczona kara łączna w oparciu o zasadę absorpcji, zgodnie z wnioskiem jego obrońcy. Jednocześnie w sprawie skazanego brak jest podstaw do wymierzania kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji. Zasada ta bowiem powinna być stosowana wyjątkowo w stosunku do skazanych zdeprawowanych, co do których brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej, czego nie można kategoriycznie stwierdzić wobec skazanego z uwagi na dobrą opinię z jednostki penitencjarnej, w której skazany przebywa.

W związku z powyższym Sąd zastosował wobec skazanego zasadę asperacji, bliższą górnej granicy kary łącznej możliwej do orzeczenia w tej sprawie i wymierzył mu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

W punkcie II sentencji wyroku łącznego Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności następujące okresy pozbawienia wolności: od dnia 3 grudnia 2008 r. do dnia 2 marca 2009 r., od dnia 7 maja 2013 r. do dnia 9 sierpnia 2014 r., od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia 12 sierpnia 2014 r. oraz od dnia 14 września 2017 r. do 4 października 2019 r.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostawił do odrębnego wykonania wyroki w zakresie, w jakim nie podlegały łączeniu.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd umorzył postępowanie co do pozostałych orzeczonych wobec skazanego kar, w stosunku do których brak było warunków do wydania wyroku łącznego.

Nadto uznając, że z uwagi na orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności i aktualną sytuację majątkową skazanego, uiszczenie kosztów procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe, orzeczono o zwolnieniu T. T. (1) od kosztów procesu, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku łącznego.